

BOERENBRULLOFT 2016

Het klinkt misschien ietwat voorbarig,
Maar John de Kluijs is nog niet jarig.

Eerst worden hier op goede gronden
An en Hans in d'echt verbonden.
Want wat hier onecht lijkt te zijn,
Is toch echt veel meer dan gein!
Het toont wat Amor nog vermag
Bij paren die hij samenbrach'.

Is trouwen wel van deze tijd?
Zijn bruid en bruidegom bereid
Elkaar voor altijd trouw te b'loven
In bakhuis, badkuip en alkoven?
Een oude boerenwijsheid zegt:
Buig wat krom is wagerecht.

In Knotsenburg krijgt ieder wicht
Als zij ooit trouwt een mooi gedicht;
Dus hebben wij de laatste weken
Niet op papier en inkt gekeken.
Met ganzenvaar en perkament
En met een portie schrijftalent
Schreven wij zonder te slijmen
Zo'n zesenzestig regels rijmen.

In het moderne huisgezin
Heet Moe de vrouw gewoon Vriendin
En wat er rondspringt als het kroost
Wordt op zijn achttiende geloosd.
Die kinderen hoeven niet te mokken,
Want ze mogen vrijuit hokken,
Al wat is en kan proberen
En ondertussen alles leren
Van wat men al dan niet berouwt
Voordat een nestje wordt gebouwd.

De jonkman zal het moeten doen
Met zijn bruidsschat en de poen
Die hij in jaren heeft gespaard.
Maar ware liefde is het waard
Te wachten tot het huisgezin
Niet hoeft te leven van de min,
Maar van wat de natuur het geeft
En bovenmate wordt beleefd.

Het huwelijksbootje op de baren
Tussen Eijdsden en Zuidlaren

Blijft in Knotsenburg steken
Op de dinsdag vóór de weken
Die wij vroeger vasten noemden
En om de onthouding roemden.
Maar in deez' moderne tijd
Rept men van solidariteit
En – mooier nog – men gaat hier prat
Op onze solidaridad
Met mensen die hun carnaval
Niet vieren in een overall;
Solidair met alle volken
Vallen wij uit alle wolken:
D'een draagt een pruik, een is er kaal,
maar ieder heeft een bonte sjaal.

Het is geweldig hoe volleerd
Hans bij de Mops de drank noteert:
Een potlood met een stompe punt
Zorgt alle jaren voor de stunt
Dat niemand op de lat kan dweilen
En onbetaald zijn biertjes keilen.
Het toeteren op Plein en Waag
Leidt niet tot stukken in de kraag!

Een boer die naar de Markt gaat
Komt steeds te vroeg en nooit te laat,
Want wordt in 't spreekwoord niet verhaald
Wie het eerste komt, het eerste maalt?

De Prins van boer en logeheren
Wou zijn lintje opwaarderen
En vond het wel een goed idee
Dat rood-zwart-groen van N.E.C.
Dus loopt nu iedereen voor gek
Met deze kleuren om de nek.
Ook wie van huis uit, zoals ik,
Zijn nek uitsteekt voor good old Quick.
Wat ons het meest nog interesseert:
Ons Knotsenburg degradeert
Tot een voetjeballend kluppie,
Omdat daar één vent in zijn uppie
De traditie molesteert
En haar driekleur tormenteert.

Die nepvorst kan zich excuseren
Door de boer en logeheren
- Al is dat niet voor elk wat wils -
Te paaien met gemeentepils,

Want hij pleegde buiten kijf
Een reuze ernstig ambtsmisdrif!

De amateurs van H.H.C.
Deden er hun voordeel mee
En ons N.E.C.-tje keek er
Op zijn neus, zodat de beker
En dus ook het deksellid
Nu op de neus van Stasiu zit!

Ans amateurs van Am'teurisme
Hadden lol, nee, ik vergis me,
Zij brachten op niveau met gratie
Leut bij de Prinsenproclamatie.
Anneke, als enig kind,
Wordt niet alleen door Hans bemind.
Ook Joop, Marlies, Esther, Pascalle,
De aanhang en toch bovenal
De kleinkinderen zijn haar geluk,
Al zijn die kleinen nog zo druk!

Ons hoofdstation is koud en kaal,
Maar aan de Rijn ligt A. Centraal,
Betaald door Gelderlandse krenten
Van onze eigen NUON-centen.
Dat is natuurlijk stevig balen,
Maar we zullen het wel halen:
De Stevenstoren opgeknappt,
De Molenpoort wat opgelapt,

De Duitse bunker grijs geschilderd
En de Bastei, totaal verwilderd,
Geeft haar acht geheimen prijs:
Een arche'logisch paradijs
Met muren nog van de Romeinen,
Van Karels palts en seinen
Dat de vroege middeleeuwen
Om diepergaand opgraven schreeuwen
En boven op het Valkhoferf
Een Stahlhelm en een brandbomscherf.

Je voelt het met je klompen aan
Dat duizenden van start zull'n gaan
In de honderdste editie
Der Vierdaagse: de politie
En Rijkswaterstaat,
Douaniers en Jan Soldaat
Gaan met boer en buitenlui
Onderweg naar Kistetruui;

Zingen luidt van hela-hola
Op de Via Gladiola.

Blaren zijn ons onbekend,
Want landarbeiders met talent
Draaien echt hun hand niet om
Voor een mars met vlag en trom
Door Druten en de andere plekken
Waarheen de wandelgekken trekken.

De Blue Mops van de Blauwe Schuit
Trekken soms er ook op uit
Om tussen Pskov en Krov te blazen
Bij het heffen van de glazen.
Als zij'op donderdagen trainen
Blijven de dweilers op de been en
Waar and'ren nog een biertje pakken
Licht Hans onmiddellijk zijn hakken,
Want thuis wacht met een kanneke
Moezelwijn zijn eigen Anneke.

Op haar C.V. staan etaleren
En kassabonnetjes beheren;
Altijd had ze wat te doen,
Maar nu gaat ze met pensioen.

Ooit liepen Mops in Krov te proesten,
Omdat ze vrees'lijk lachen moesten:
In het hotel vond 's avonds laat
Een van de Mops een apparaat
Dat schoenen poetste en hem leek
Zo'n koop het snoepje van de week.
Hans schoof tot ieders dollie pret
De schoenenpoetser onder 't bed.
Doch 's morgens onder aan de trap
Bleek het geen aankoop, maar een grap.

Ik zeg alaaaf en vraag u even
Voor John de Kluijs Lang zal hij leven!

Knotsenburg, 9 februari 2016